

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš Yoshida Metal Industry Co. Ltd bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 389, 2015 11 23.

**2017 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje Europos Sąjungos
intelektinės nuosavybės tarnyba/Deluxe Entertainment Services Group Inc.**

(Byla C-437/15 P) ⁽¹⁾

**(Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodinis
elementas „deluxe“ — Eksperto atsisakymas įregistruoti)**

(2017/C 239/07)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama S. Palmero Cabezas

Kita proceso šalis: Deluxe Entertainment Services Group Inc., atstovaujama advokatų L. Gellman ir M. Esteve Sanz

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2015 m. birželio 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą Deluxe Laboratories/VRDT (deluxe) (T-222/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:364).
2. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.
3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

⁽¹⁾ OL C 346, 2015 10 19.

**2017 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Oberlandesgericht
Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Hummel Holding A/S/Nike Inc., Nike
Retail B.V.**

(Byla C-617/15) ⁽¹⁾

**(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė nuosavybė — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 —
Europos Sąjungos prekių ženklas — 97 straipsnio 1 dalis — Tarptautinė jurisdikcija — Ieškinys dėl teisių
pažeidimo trečiojoje šalyje įsisteigusiai bendrovei — Žemesnės grandies dukterinė bendrovė, įsteigta
valstybės narės, kurioje kreipiamasi į teismą, teritorijoje — Sąvoka „įmonės padalinys“)**

(2017/C 239/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Hummel Holding A/S

Atsakovės: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Rezoliucinė dalis

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 97 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad teisiškai savarankiška žemesnės grandies dukterinė bendrovė, kurią Sąjungos valstybėje narėje įsteigė patrunuojančioji organizacija, kuri pati neturi buveinės Sąjungoje, pagal šią nuostatą laikytina šios patrunuojančiosios organizacijos „padaliniu“, kadangi ši dukterinė bendrovė yra operacijų centras ir valstybėje narėje, kurioje ji įkurta, turi realios ir nuolatinės formos veiklos centrą, iš kurio vykdo nuolatinę komercinę veiklą, lyg būtų trečiosios valstybės patrunuojančiosios organizacijos tęsinys.

(¹) OL C 38, 2016 2 1.

2017 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Vilniaus apygardos administracinio teismo (Lietuva) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) UAB „Litdana“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Byla C-624/15) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Pridėtinės vertės mokestis (PVM) — Direktyva 2006/112/EB — 314 straipsnis — Maržos apmokestinimo schema — Taikymo sąlygos — Nacionalinės institucijos atsisakymas suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę taikyti maržos apmokestinimo schema — Rekvizitai sąskaitose faktūrose, susiję su tiekėjo taikoma maržos apmokestinimo schema ir neapmokestinimu PVM — Tiekėjo maržos apmokestinimo schemos netaikymas — Požymiai, leidžiantys įtarti, kad yra pažeidimų ar sukčiaujama tiekiant)

(2017/C 239/09)

Proceso kalba: lietuvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: UAB „Litdana“

Atsakovė: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

dalyvaujant: Klaipėdos apskrities valstybinei mokesčių inspekcijai

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, 314 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiama valstybės narės kompetentingoms institucijoms nesuteikti apmokestinamajam asmeniui, gavusiam sąskaitą faktūrą, kurioje nurodyti rekvizitai, susiję su maržos apmokestinimo schema ir neapmokestinimu pridėtinės vertės mokesčiu (PVM), teisės taikyti maržos apmokestinimo schema, net kai per šių institucijų vėliau atliktą patikrinimą paaiškėja, kad apmokestinamasis prekybininkas, tiekęs naudotas prekes, iš tiesų šios schemos šių prekių tiekimui netaikė, jeigu kompetentingos institucijos nenustatė, kad apmokestinamasis asmuo veikė nesąžiningai ar nesiėmė visų pagrįstų priemonių, kad įsitikintų, jog jo sudaromas sandoris neįtraukia jo į sukčiavimą mokesčių srityje, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 48, 2016 2 8.